

bestemmer, at det Beløb, som af Statskassen udredes til Omkostninger ved Skattens Paaligning, ikke maa overskride 75,000 Rd. Udvalget finder, at denne Sum er anslaaet for høit; men da Udgifterne ved Paaligningen i 1870—71 ifkun have beløbet sig til 63,400 Rd., og da der kan være Grund til at antage, at de, efter den Dvælse og Erfaring, som er indvunden, næste Gang ville blive endnu mindre, og da Loven desuden kun gjælder for to Skatteligninger, har man ikke troet det fornødent at stille noget Forslag om Nedsættelse, men skal indskrænke sig til at opfordre Finantsministeren til at bære Omkostningerne til Skattens Paaligning ikke medgaar mere end det høist fornødne Beløb.

Et Mindretal (Berg, Dam, A. Nielsen, Th. Nielsen og Scavenius) kan ikke indse Nødvendigheden af at udskrive en Indkomstskat i det kommende Finantsaar. Det nu af Folkethinget vedtagne Finantslovsforslag udviser en ret god Kassebalance. Den beregnede Underbalance af ca. 400,000 Rd. kan med Letthed dækkes af Kassebeholdningen, der i det sidst afsluttede Finantsaar har modtaget en saa betydelig Forøgelse. At Finantsministeren ikke uden uforholdsmæssigt Tab skulde kunne realisere en saa stor Del af Reservecens Midler som i Finantslovsforslaget forudsat, kan vel siges, men nogen rimelig Grund for et saadant Tilfælde sandsynlige Indtræffen kan formentlig ikke anføres. Skulde det imidlertid dog af en eller anden Aarsag imod al Forventning vise sig vanskeligt at faae realiseret et Beløb af 3 Millioner Rd., da kan der endda ikke opstaa nogen Bæmskeligthed for Finantsministeren, idet han er bemyndiget til i saa Fald at optage midlertidige Laan. Hvad Fordringen om en betydelig Formuesfremgang i et Tredsaar angaar, kan der heller ikke herfra hentes nogen Grund til at gaa ind paa en Indkomstskat. Efter det vedtagne Finantslovsforslag vil der i det kommende Aar blive forbrugt af Formue omtrent $5\frac{3}{4}$ Mill. Rd., men paa den anden Side bliver afbetalt paa Gjælden deri indbefattet Afdrag til Nationalbanken, og erhvervet Formuesgjenstande for en Sum

af over 8 Millioner Rd. Mifaa fremkommer der, naar den ovennævnte Kasseunderbalance fradrages, en Fremgang af over $1\frac{3}{4}$ Million Rd. — Og selv om man, hvad flere Medlemmer af Mindretallet i det Bessentlige kunne tiltræde, ikke regner Jernbanerne til en Værdi af mere end Halvdelen af den Udgift, deres Anlæg foranlediger, fremviser Finantslovsforslaget dog en betydelig Fremgang. Som en Grund for Indkomstskat anføres vel, at det sidste Aar for Befolkningen har været et godt Aar, men de to foregaaende Aar kunne paa ingen Maade benævnes saaledes, og i hvert Fald er det da ingen tilstrækkelig Grund til at udskrive Skatter, saa meget mindre som man af Indtægterne i det gode Aar 1871 allerede har udredet 2 Terminer Indkomstskat.

Dertil skulle Berg, Dam, A. Nielsen og Th. Nielsen sige, at de erkjende Nødvendigheden af, at forøgede Indtægter maa staves tilveie, saafremt man kan opnaa Lettelse og en heldigere Fordeling af Byrder paa andre Omraader (Gold, Sportler, Skibsafgifter osv.), og disse Medlemmer have givet deres Anskuelse i saa Henseende Udtryk i et Forslag, som de have fremlagt i Udvalget, om Udskrivning af en Indtægts- og Formueskat med henholdsvis 1 pCt. af Indtægten og $\frac{1}{2}$ pro mille af Formuen. Men da dette Forslag ikke har fundet nogen Tilslutning iblandt Udvalgets øvrige Medlemmer, om det end i Principet er billigt af Bøjsen og Madsen, have disse Medlemmer ikke troet at burde bringe det frem, især da det maa antages for sandsynligt, at de ovennævnte Skattereformer, for hvilke en saadan Skat skulde gives som Erstatning, ikke ville blive iværksatte i næste Finantsaar.

Disse Medlemmer skulle derfor indskrænke sig til i Henhold til det Foranførte i Forening med Scavenius at fravaade Thinget Lovforslagets Vedtagelse.

I Henhold til Ovenstaaende stiller Udvalgets Flertal (Aberg, N. Andersen, Bøjsen, Dinesen, Frederiksen, Koch, Madsen, S. M. Petersen, Schjørring og Luxen) følgende Endringsforslag: